

Агнешка Мелех

EMI
і Таємний Клуб
Супердівчат
Коні й лоша́та

Намалювала
Магдалена Бабінська

Переклала з польської
Дзвінка Матіяш

Львів
Видавництво Старого Лева
2021

Text and illustrations © Agnieszka Mielech
Edition © Grupa Wydawnicza Foksal
Cover, title pages and illustrations:
Magdalena Babińska

Агнешка Мелех

М 47 Емі і Таємний Клуб Супердівчат. Коні й лошата [Текст] : повість / Агнешка Мелех ; пер. з пол. Дзвінки Матіяш. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 176 с.

ISBN 978-617-679-876-7

До Таємного Клубу Супердівчат надходить зашифрований лист. Яка загадка криється в тому листі і хто його прислав? Чи вдасться п'ятьом друзям його розшифрувати? Слід приводить їх до клубу верхової їзди «Коні й лошата».

Дівчата разом із Франеком вчать їздити верхи, а також знайомляться з мешканцями кінного двору: козою Мекою, кішкою-мандрівницею Срібною Лолою та її котенятами, а також із прегарними конями — Гренадою та Фіґаро. Але діти прикипають серцем до старенької кобили Брави. Таємний Клуб має виявити неабияку кмітливість, аби знайти для неї нову домівку.

Тож готуйтеся: операція «Брава» розпочалася!

УДК 821.162.1-31

© Агнешка Мелех, текст, 2015
© Магдалена Бабінська, ілюстрації, 2015
© Дзвінка Матіяш, переклад, 2021
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2021

ISBN 978-617-679-876-7 (укр.)

ISBN 978-83-280-1369-8 (пол.)

Усі права застережено

Χητο € χητο

Εμι

Τατο Εμι

Μαμα Εμι

Σοκολαδκα

Μαγαμ Ιζαβελλα

Φλορα Ζβενγλι

Λαυρα Ζβενγλι

Франек

Фаустина

Анела

Корнелія

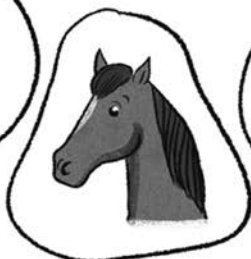
Лола

Професор

Брава

Гренада

Аляска

З ТАЄМНОГО ЩОДЕННИКА ЕМІ

Привіт, це я, Емі. Ось уже закінчуються канікули. І в мене, і в мого щоденника було довге й особливе літо. Але про все по черзі.

Ще перш ніж закінчився навчальний рік, я пообіцяла собі, що не забуватиму вести щоденника. Але мушу визнати: я була дуже зайнята. Цього літа Таємний Клуб Супердівчат помандрував аж до Жаб'ячого Рогу. Нас запросили у будиночок біля річки, де живе моя бабуся Станіслава. Звісно, ми не йшли всю дорогу, а їмали автівками разом із нашими батьками. Дорогою ми бачили безліч лелек. Виявилося, що ми їдемо лелечим маршрутом.

Я ще не сказала, що у Жаб'ячому Розі з нами був хтось, хто не належав до Таємного Клубу. Хлопець! Франек.

А потім усе зайшло геть далеко і до нашої дівчачої компанії вперше було прийнято хлопця! Це неймовірно, скажіть? Але це справді сталося. Тепер Франек каже, що у нас Таємний Клуб Супердівчат і Суперхлопця. Але ми, дівчата-засновниці, назви Клубу не змінимо НІКОЛИ.

Мабуть, ви би хотіли більше довідатися про Жаб'ячий Ріг. Буду щирою — там усе зовсім інакше, ніж у місті. Там немає ні заторів на дорогах, ні супермаркетів. Зате є сад, пасіка й конюшня. Ну й бібліотека, в якій почалася найбільша канікулярна пригода нашого Таємного Клубу.

Усього вам розповідати не буду, лише коротенько скажу таке: ми розгадали загадку книжок, що зникали з бібліотеки. А ще познайомилися з Гелею, яка працює у бібліотеці, й Костеком, що вчив нас їздити на красуні-кобилі на ім'я Малага. Цілісінькими днями ми гуляли на лузі біля річки або йшли до стайні. Це було КРУТО!

ПРОЩАННЯ З ЖАБ'ЯЧИМ РОТОМ І ЧАСОВА КАПСУЛА

Узагалі я могла б зовсім не помітити, що наближається вересень, якби одного ранку бабуса не сказала:

— Не хочу вас виганяти, але вже за тиждень починається школа, тож, мабуть, вам пора збиратися до міста.

Ми якраз лежали в садочку, а коли бабуса промовила слово «школа», заціпеніли. Першою озвалася пані Лаура:

— Та ви що? Вже минули канікули? Я зовсім випала з часу.

— Але ж ми не маємо прямо вже повертатися додому? — обурилася Флора.

Бабуса всміхнулася і пояснила:

— Тут, у Жаб'ячому Розі, час любить зупинятися. Франек додав:

— Час складний. Він зовсім не йде так, як нам здається. Якщо ми будемо рухатися зі швидкістю

світла, час буде йти повільніше, ніж якби ми далі сиділи собі в садочку.

— Знову ти філософствуєш, — дорікнула я йому.

— По суті, ми вже, мабуть, перенеслись у часі... до школи... — Фло зітхнула.

На Франека це зауваження ніскілечки не подіяло, і він розмірковував далі:

— Час — це четвертий вимір часопростору. І він залежить від гравітаційного поля. Був колись такий фізик Ейнштейн*, то він це все вигадав.

Роздратована Флора зиркнула на Франека й скривилася:

— А ти звідки це знаєш?

— Мій тато розповів, — Франек стенив плечима. — Зрештою, кожен фізик це знає. Коли я буду старший, ми проведемо дослід і я сам переконаюся в тому, як же насправді рухається час.

Бабуся поглянула на нього з-над окулярів і сказала:

— Бачу, що вже справді час до школи. Ваші тіла й розум пречудово відпочили. Мені здається, що ви готові продовжити пригоду з навчанням.

* Альберт Ейнштейн (1879–1955) — німецький фізик, що винайшов теорію відносності й запропонував нове розуміння часу. Згідно з його теорією, гравітація, себто сила тяжіння, впливає на час. Наприклад, це означає, що годинники на Землі йдуть повільніше, ніж годинники, що розміщені високо над Землею.